

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Z.**, zast. JUDr. M., proti žalovanému **JUDr. M.**, **správca konkurznej podstaty úpadcu Z.** o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. apríla 2006 č. k. 28 Cbi 134/2001-Že-380, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. apríla 2006 č. k. 28 Cbi 134/2001-Že-380 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 24.4.2006 č. k. 28 Cbi 134/2001-380 žalovanému uložil povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Z. hnuteľné veci ocenené v ZP číslo 246-71/1997 zo dňa 15.8.1997, vypracovaného spoločnosťou B., v hodnote 23 790 000,- Sk s výnimkou vecí, ktoré boli žalobcom prevedené do vlastníctva úpadcu Z., kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalobcom a úpadcom dňa 16.9.1998 a nehnuteľnosti ocenené v ZP číslo 297-24/1998 zo dňa 16.9.1998, vypracovaného spoločnosťou B. v hodnote 69 030 000,- Sk. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu vychádzal z toho, že pri prevode majetku do spoločnosti žalobcu nedošlo k nezákonnému postupu. Ďalej prihliadol na skutočnosť, že žalovaný súdu predložil doklad, ktorý je založený v spise, ktorým vyzval žalobcu na vrátenie majetku do konkurznej podstaty žalovaného. Tento doklad neobsahuje žiadnu špecifikáciu predmetného majetku a nie sú v ňom uvedené ani konkrétne dôvody, pre ktoré by mal byť majetok vrátený. Ďalej súd

prihliadol aj na to, že spoločnosť žalovaného je v konkurze, nemá vlastne žiadny majetok, správca sa len žalobami domáha vrátenia majetkov od jednotlivých dcérskych spoločností, pričom spoločnosť žalobcu je spoločnosť živá, fungujúca a zamestnáva veľký počet pracovníkov. Súd nepovažoval za spravodlivé, aby na základe nedostatočných podkladov a dôkazov firmu žalobcu prakticky zlikvidoval. Čo sa týka náhrady trov konania, súd v súlade s ust. § 150 nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu.

Proti rozsudku v časti jeho výroku o trovách konania sa odvolal žalobca a žiadal jeho zmenu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania považuje za nesprávne. Má za to, že pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania, nie sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Je toho názoru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania mal postupovať v zmysle § 142 O.s.p., a keďže žalobca mal v konaní plný úspech, mala mu byť priznaná náhrada trov konania (najmä úhrada zaplateného súdneho poplatku vo výške Sk 600 000,-), ktoré boli potrebné na uplatňovanie svojho práva voči žalovanému. Z uvedeného dôvodu žiada rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku sa odvolal žalovaný a žiadal jeho zrušenie. Uviedol, že majetok zaradil do konkurznej podstaty v zmysle § 19 ZKV, a to listom z 8.3.2001, ktorý bol doručený krajskému súdu 9.3.2001. Dôvodom na zaradenie bola nielen skutočnosť, že právne úkony, prevody majetku sú neúčinné, ale tiež neplatné v zmysle § 39, § 37 ods. 1, § 120 ods. 1 a § 121 Obč. zák. Dôvodom bola tiež skutočnosť, že jeden z konkurzných veriteľov I. sa domáha neplatnosti právnych úkonov. V konaní vedenom žalobcom Z., o vylúčenie z konkurznej podstaty boli predložené dôkazy, a to uznesenia z valných zhromaždení, uznesenia dozorných rád úpadcu ešte pred vyhlásením konkurzu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že rozdelenie majetku zo spoločnosti Z. v konkurze. bolo účelové, v snahe vyhnúť sa splácaniu dlhov, ktoré v čase vyhlásenia konkurzu dosahovali 9 707 711 456,- Sk. Uviedol tiež, že majetok bol prevedený so záložnými právami bez vedomia záložných veriteľov, o čom predkladá list vlastníctva pre k. ú. M. č. X. Má za to, že samotná skutočnosť, že úkony nie sú odporovateľné, resp. nejedná sa o právne úkony, nemá vplyv

na meritum veci. Za nepochybné považuje totiž, že na základe právnych skutočností došlo k zmene právnych vzťahov, k zníženiu majetku, ktorý bol v čase vzniku právnych skutočností predĺžený a mal by tvoriť súčasť konkurznej podstaty úpadcu. Za nesprávny považuje tiež postup súdu, keď neprihliadol k záverom konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 28 Cbi 135/01-Že, v ktorom sa rieši otázka prvotného vkladu majetku. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p, bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že sú splnené predpoklady pre jeho zrušenie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok umožňuje, a to najmä zúčastniť sa pojednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, podávať opravné prostriedky a pod.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Vyjadruje to aj znenie ust. § 157 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého súd v odôvodnení rozhodnutia stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal navrhované dôkazy a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu prvého stupňa.

V danom prípade súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobe o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty v celom rozsahu vyhovel, pričom v odôvodnení rozsudku sa obmedzil iba na konštatovanie, že pri prevode majetku nezistil nezákonnosť postupu, pričom by nebolo spravodlivé, aby spoločnosť žalobcu, ktorá je fungujúca, bola pre nedostatok podkladov a dôkazov zlikvidovaná.

Uvedený záver súdu prvého stupňa, z ktorého vyvodil právo žalobcu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, je nesprávny, nakoľko nemá oporu v právnom predpise.

Dôvodom práva žalobcu totiž nemôže byť skutočnosť, že je spoločnosťou ekonomicky činnou, a to na rozdiel od spoločnosti v úpadku, do súpisu konkurznej podstaty ktorej žalovaný zaradil veci, ktorých vylúčenia sa žalobca domáha.

V ďalšom záver súdu o dôvodnosti žaloby je nepreskúmateľný. Z napadnutého rozsudku nie je totiž vôbec zrejmé, z akého skutkového a právneho základu, okrem ničím nepodloženého konštatovania o nezákonnosti postupu pri prevode majetku do spoločnosti žalobcu, súd vychádzal a vyvodil, že právo žalobcu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu Z., M., je dôvodné. V odôvodnení tiež absentuje, z akého dôvodu súd neprihliadol k výsledkom iného súdneho konania, navrhovaného žalovaným.

Týmto postupom obmedzil žalovaného v jeho práve na spravodlivé konanie a v spojení s opravným prostriedkom a zákonom ním vymedzenými dôvodmi, mu odňal možnosť konať pred súdom.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktorý dôvod je predčasné a súčasne je i nepreskúmateľné, je odvolanie žalovaného podané z tohto dôvodu opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania vedeného žalovaným sa odvolanie žalobcu voči výroku o trovách konania stalo bezpredmetným, a preto sa s jeho dôvodmi Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal, keďže súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne v ďalšom konaní nanovo tiež o trovách celého konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 11. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu